

Efter dommen forbyder fællesskabsretten, at der sker national beskatning af de faste beløb, som Europa-Parlamentet af fællesskabsmidler udbetaler til sine medlemmer som godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter.

Det fremgår dog af dommen, at der er én væsentlig undtagelse fra hovedprincippet om, at EU-landene ikke må foretage beskatning. I de tilfælde, hvor de faste godtgørelsesbeløb er urimeligt høje og der i virkeligheden delvis er tale om et skjult vederlag og ikke en godtgørelse af reelle udgifter, har medlemslandene ret til at undergive et sådant vederlag national indkomstbeskatning.

I de situationer, hvor det står klart, at den faste godtgørelse delvis har karakter af et vederlag, kan beskatning således ske i fuld overensstemmelse med fællesskabsretten.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at den nuværende praksis med ikke at beskatte parlamentarikernes

overskud af de nuværende ordninger således sker alene på grund af en egenhændig dansk vurdering. Ikke fordi Danmark ikke lovligt kan foretage beskatning efter fællesskabsretten. Som en følge heraf bør Folketinget naturligvis fastslå, at praksis skal ændres, således at beskatning foretages.

At der med det nuværende niveau for godtgørelser for medlemmer af Europa-Parlamentet reelt er tale om skjult lønudbetaling følger af, at nogle landes medlemmer af Europa-Parlamentet ikke vil gå med til ændrede regler på grund af en - efter deres opfattelse - for lille national lønudbetaling. Disse medlemmer ser derfor godtgørelsen som en ekstraløn, som kompenserer for det nationale lønniveau.

Såfremt Folketingets flertal vil fastholde argumentet om, at fællesskabsretten forbyder national beskatning, bør Folketinget forpligte regeringen til at stille et konkret forslag i EU om, at reglerne ændres, således at national beskatning kan ske.

Skriftlig fremsættelse

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om beskatning af Europa-parlamentarikeres frynsegoder.

(Beslutningsforslag nr. B 55).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.